

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1922

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 40

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

≡ **ΔΙΠΛΟΣΚΟΠΟΙ** ≡

ΘΛΙΒΕΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Είπε λυπηρόν, ἀλλ' εἶνε ἀληθές. Καὶ εἶνε παρήγορον διὰ μίαν ἰσχυρὰ φωνή, ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ἀγούστου Γκωβαῖν, ἀπεκάλυψε διὰ τῆς παρισινής «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» μίαν ἀλήθειαν τὴν ὅποιαν ἐγνώριζεν ὁ κόσμος, διὰ τὴν ὅποιαν ἦτο βέβαιος ὁ κ. Λούδ Τζώρτζ, διὰ τὴν ὅποιαν δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἀποδείξεων ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ στρατός τῆς. Τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ κ. Μπριάν, πρῶτον Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, παρέδωκεν εἰς τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐχθρὸν τῆς Γαλλίας μέχρι τῆς χθδς, ἐχθρὸν αὐτῆς αὐρὸν ἕως, ἐχθρὸν τοῦ πολιτικοῦ καὶ σφαγέα τῶν Χριστιανῶν, πολεμικὸν ὕλικόν.

«Ὁ κ. Μπριάν, γράφει ὁ κ. Γκωβαῖν, τὴν παραμονὴν τῆς πτώσεώς του καὶ κατόπιν ἐπειγούσης προσκλήσεως τοῦ κ. Μπουγιόν, ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἔδωσε διαταγὴν νὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς Τούρκους ὕλικόν 200 ἑκατομμυρίων, περιλαμβάνον 10 χιλιάδας στολὰς μπλῆ, 5 χιλιάδας ἄλογα, 8 χιλιάδας ὅπλα Μάουζερ τῆς Συριακῆς Λεγεῶνος καὶ ὅλον τὸ ὑγειονομικὸν ὕλικόν. Χάρεις τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οὐδὲν τηλεβόλον παρεδόθη. Ἐπίσης παρεδόθη δεκάς ἀεροπλάνων μὲ ἀνταλλακικοὺς μοτέρ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἰδρύσεως ἐναερίου γραμμῆς Ἀγκύρας—Βηρυτοῦ.»

Δὲν ἐκπλησώμεθα. Οὐδεὶς θὰ ἐκπλαγῆ ἐκτὸς τῶν ὀρθοπρονοούντων Γάλλων, τῶν μητέρων, τῶν πατέρων, τῶν ἀδελφῶν, τῶν συζύγων, τῶν τέκνων τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἐσύρθησαν μέχρι τῆς Κιλικίας διὰ νὰ προστατεύουσιν τὰ συμφέροντα τῶν κεφαλαίουχων. Αὐτοὶ θὰ ἐκπλαγοῦν. Διότι θὰ ἴδουν διὰ τῆς Πρωθυπουργῆς παρεδόκε τὰ πολεμοφόδια τοῦ στρατοῦ τοῦ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις μέχρι τῆς χθδς ἤντηγε ἐπιθέσεις ἐναντὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ, ὅστις παρεσκύασε σιγμὰς δυστυχίας διὰ τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγῶ Γκουρῶ, ὅστις ἐκακοποίησε, κατὰ τὸ ἄπονον κινουμένην τὴν βδελυγμίαν, τοὺς Γάλλους ἀλμαλώτους. Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ θὰ ἐκπλαγοῦν μὲ τὴν ἀποκαλύψιν τοῦ κ. Γκωβαῖν. Οὐχὶ ὅμως. Ὁχι ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. Ὁχι ἡ Ἀγγλικὴ κοινὴ γνώμη, ἡ φιλιάνθρωπος. Θὰ ἐκπλαγῆ ὁμως καὶ ὁλόκληρος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος διότι ἀπεδείχθη πλέον ὅτι Πρωθυπουργὸς Κράτους, ἀγωνισθέντος ὑπὲρ τῆς ἐμπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Πολιτισμοῦ, ἐπιλήσιμον τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἐπιλήσιμον τῶν μεγάλων ἀνθρωποτυτικῶν ἀρχῶν τῆς Πατριδος του, ὥπλιος τὴν χεῖρα τῶν σφαγέων τῆς Ἀνατολῆς, τῶν ἀπογόνων τῶν Οὐννων, τῶν σφαγέων τῶν Χριστιανῶν.

Δὲν ἐκπλησώμεθα. Εἶνε τοῦτο ἀληθές. Διότι ἐγνωρίζομεν, διότι εἰμεθα βέβαιοι σχεδὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς ἐνίσχυσις. Δὲν ἐκπλησώμεθα. Διότι ὁ κ. Μπριάν δὲν παρέδωσε μόνον τὰ ὅπλα, δὲν συνῆψε μόνον συμφωνίαν μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Πολιτι-

σμοῦ. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου βήματος, ἐνώπιον σύμπαντος τοῦ κόσμου διεκήρυξεν, ὅτι ἡ Γαλλία, ἡ Πατρίς του, ἀποκομίζει μέγιστα ὠφελήματα ἐκ τῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας. Ποῖα ὠφελήματα, ποῖα ἠδύνατο νὰ εἶνε τὰ ἠθικὰ ταῦτα ὠφελήματα; Τί ἠδύνατο, καὶ πῶς ἠδύνατο ἡ Γαλλία νὰ ἀποκομίσῃ ἠθικὰ ὠφελήματα ἐκ τῆς συνάψεως συμφωνίας μετὰ τῶν ἀνηθικῶν καὶ τῶν ἀπολιτιστῶν, μετὰ τῶν σφαγέων καὶ τῶν ἐξανθρωπιστῶν; Ἐκαυχῆθῃ ποτε κανεὶς διὰ τὴν φιλίαν του μετὰ λησιῶν; Ὑπερφανεύθῃ ποτε κανεὶς διὰ τὰς σχέσεις του μετὰ κακοῦργων; Ἐπέδειξε ποτε κανεὶς ὡς τίτλον τιμῆς δι' αὐτὸν τὸν σύνδεσμόν του μετὰ κακοποιῶν ἀγυρτῶν, μετ' ἀνθρώπων ἐκ τῶν ὀπιουσῶν τῶν κτήνος κυριαρχεῖ; Ἄλλ' ἐὰν ἐκαυχᾶτο μόνον! Δὲν ἠρέσθη εἰς ἀπλᾶς καυχῆσεις. Ὁπλιος τοὺς κακοὺς. Ὑπεύθυνος δι' αὐτοὺς. Ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Πολιτισμοῦ, ἀπέναντι τοῦ Ἄνθρωπισμοῦ, ἀπέναντι τοῦ αἵματος τῶν τέκνων τῆς Γαλλίας, ἀπέναντι τῶν ἀτυχῶν στρατιωτῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔπεσον εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Κεραλικῶν ἐν Κιλικίᾳ, ἀγωνιζόμενοι χωρὶς νὰ γνωρίζουν οὔτε διατί, οὔτε κατὰ τίνας πολεμοῦν, ὡς διεκήρυξε ὁ κ. Γκωβαῖν ἐπίσης. Ἠχθῆσαν ἐκεῖ, ἀπεβίβασθησαν εἰς τὴν ἄβυσσον ἀκήνη, προεχώρησαν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, συνετρίβησαν πολλάκις, ἐπάργασαν, ἐπνίγησαν εἰς τὰ ἔλλα χωρὶς νὰ γνωρίζουν διατί ἀγωνίζονται. Καὶ ἠγωνίζοντο μόνον διὰ τοὺς μετόχους μερικῶν ἐταιρειῶν πετρελαίου καὶ γαιάνθρακος, ἠγωνίζοντο διὰ ν' αὐξήσουν τὰ τοκομεριδιά των, νὰ ὑψώσουν τὰς τιμὰς τῶν μετοχῶν. Ἐδῶσαν τὸ αἷμα τους δι' αὐτοῦς. Διὰ νὰ συμπληρωθῆ δὲ ἡ θυσία, διὰ νὰ μὴ γογγύσῃ ὁ Γαλλικὸς λαὸς, διὰ νὰ παύσουν αἱ διαμαρτυρίαι, διὰ νὰ μὴ γίνεταί λόγος διὰ τὰς δαπάνας τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ κ. Μπριάν ἔξετόξευε καὶ μίαν παρήγορον εἰδήσιν. Ἐβράδισαν τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγῶ Γκουρῶ κατὰ τῆς Ἄιντιμπ. Ἡ Ἄιντιμπ ἔπεσε. Καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀνέκραξαν: Ἔτσι θὰ λυθῆ, τώρα θὰ λυθῆ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα! Ἀλλὰ τὸ Ἀνατολικὸν δὲν ἐλύθη. Μόνον ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Μπριάν, ὕπλιος εἰς τὴν ἀνάγκην, διέταξε τὸν στρατηγὸν Γκουρῶ ν' ἀρχίσῃ τὰς συνηγορίας μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Κατέλεξαν εἰς τὴν συμφωνίαν. Εἰς μίαν συμφωνίαν ἡ ὅποια θὰ ἱκανοποιεῖ τοὺς Γάλλους κεφαλαίουχους καὶ ὄχι τὸν Γαλλικὸν αἷμα, τὸ χυθὲν αἷμα, τὸ πολῦτιμον αἷμα.

Ἡδὴ μανθάνομεν, ἤδη εἰμεθα βέβαιοι πλέον. Ὁ κ. Μπριάν ὥπλιος τὸν ἐχθρὸν. Θὰ εἶδιε καὶ τὰ τηλεβόλα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἀντίδρασις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας. Πόση τιμὴ διὰ τὸν πολιτικὸν ἠγέτην ἐνὸς εὐγενοῦς λαοῦ. Πόση τιμὴ διὰ τὸν κυβερνήτην ἐνὸς σκάφους νὰ ῥίπτῃ αὐτὸ ἐπὶ τῶν βράχων. Πόση

τιμὴ δι' ἕνα πολιτισμένον νὰ καυχᾶται διὰ τὴν φιλίαν του μὲ ἕνα ἄγριον!

Διατί δὲ ὅλα αὐτὰ; Διὰ τὸ κεφάλαιον. Διὰ νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὄχι ἠθικὰ—αὐτὸ εἶνε ψεῦδος—ἀλλὰ ὕλικα ὠφελήματα. Αὐτὸ ὑπηγόρευον οἱ κεφαλαίουχοι. Αὐτὸ ἔκαμε. Καὶ ὅταν ὁ κ. Λούδ Τζώρτζ καὶ μετ' αὐτοῦ ὁλόκληρος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος διεμαρτυρήθη διὰ τὴν Γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν καὶ διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς παραδόσεως πολεμικοῦ ὕλικου εἰς τοὺς Τούρκους, τότε διέψευσε, τότε διεμαρτύρητο. Δὲν παρέδωσα πολεμικὸν ὕλικόν! Ὁ κ. Ἀγούστος Γκωβαῖν ἐπαναφέρει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των. Ὁ κ. Μπριάν παρέδωκεν ὕλικόν, ὁ κ. Μπριάν ὥπλιος τὴν χεῖρα τῶν σφαγέων! Τὸ διακηρύσσει συμπατριώτης του ἐκλεκτός. Ἡ ἀλήθεια ὠμίλησε, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ὀμιλήσῃ, νὰ μὴ ἀποκαλυφθῆ, δὲν ἠδύνατο ὁ κόσμος νὰ μείνῃ μὲ τὰς προχειροὺς διαψεύσεις.

Δὲν ἐκπλησώμεθα. Θλιβώμεθα μόνον. Διότι θὰ ἠθέλομεν νὰ εἶνε ψεῦδος, νὰ μείνῃ ψεῦδος τὸ ὅτι Γάλλος Πρωθυπουργὸς ὥπλιος τὴν χεῖρα σφαγέων, πευθόμενος εἰς τὰς ἐισηγήσεις κερδοσκόπων. Θὰ ἠθέλομεν νὰ εἶνε ψεῦδος διὰ νὰ μὴ προσαφθῆ εἰς τὴν Γαλλίαν τοιαύτη κατηγορία, τῆς ὁποίας δὲν εἶνε ἀξία. Ὁ κ. Μπριάν ὄμως ἔπεσε πλέον. Θὰ θελήσῃ ἡ Γαλλία νὰ υιοθετήσῃ τὸ ἔγκλημα τὸ ὅποῖον διεπράχθη εἰς βέρους τῶν παραδόσεων τῆς, τῶν ἀγώνων τῆς καὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς;

ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΗΡΩΑ

Εἶναι Νοέμβριος... Συννεφιά, ψύχος. Ὁ ἀλύπητος βορρῆας μοναχῆς καὶ σκορπὸς σὴν ἀτμόσφαιρα τὸ τοῦνχιερό του κρῶ... Διαταγὴ τῆς Μοίρας σὸ σύνδεσμο νὰ μεταφέρῃ ἐγγράφα σὸ Τάγμα τῆς προφυλακῆς... Ἐνας ἀρματωμένος κερβάλης οὐ δεκά λεπτά τῆς ὥρας διαοχίσει τῆς συγνῆς χαράδες μακρὰ ἀπὸ τὸ δρομ, γιὰ νὰ φθάσῃ πειδ σύντομα σὸ Τάγμα ὑπερηθῶντας με τὸ ζσηρὸ ἀλογάκι του, βραχάκια, ἀλοακάκια, κῶι χανδάκια... Βγῆκε σ' ἕνα ὕψωμα καὶ πῆρε κάποιο χορταριασμένον μονοπάτι ποῦ ἀνθρώπος φαίνεται εἰς καιρὸ νὰ περᾶσῃ: Κεντῆ τὸν ἀτρόμητό του (γιατί εἶται ἔλας τ' ἀλόγο του) κ' ἀρχισε νὰ τροχῆ, νὰ κἀπᾶζῃ. Μ' ἀπότομα ὁ ἀτρόμητος ἀφῆγνισε καὶ τὸ φροῦμαμά του ἀνηγούσε σὴν λαγκαδιά. Τοῦ κάκου ὁ δόλιος καρβαλάρης προσπαθοῦσε νὰ κἀμῃ τ' ἀλόγο του νὰ βαδίσῃ... Κατέβη, τραβῶντάς τὸ προχώρησε καὶ δὲν ἐχρειαζόθη παρὰ δεκά βήματα γιὰ νὰ νοιθῇ τὸν τρόμο του ἀτρομῆτου... Ἐνα ὄμορφο ὄμορφο παλῆκαρι ἐπαλωμένο κατ' ἀπ' τὸ μονοπάτι μὲ σ' ἕνα κεινοποριάτικα χορτάρια εἶχε τὰ χεῖρα σαυρομένα τὸ νεκρικὸ γέλοιο ἀκόμη σ' ἕνα χεῖλι καὶ τὴν λόγγη του σιμά. Τὸ ὄπλο του ἔλειπε... Ἐπᾶσε τὸν κελῆτά του ἀπ' τὴν λαγῆ κ' ἐδίωκε ἔσκυψε καὶ μετ' ἐπερὶ δάκρυ φῆλσε τ' ἀγνοῦστο κρῶ πῶμα. Πῆρε τὴν ἐνδοξὴν λόγγη κ' ἔσκαψε τὸ ἱερὸ του μνήμα, ἔβαλε μέσα μ' ἰδρωτα νὰ δοξασμένον λείψανον χωρὶς μάννα καὶ παπῆ, χωρὶς ἀκολουθίαν. Ἐβράζε χῶμα ἀρχετὸ καὶ σκέπασε τ' ἀνδοξο παλῆκαρι κ' ἀπάνω ἔβαλε ἕνα πρόχειρον σταυρὸ κομματιῶν ἀπὸ τὴν τιμημένην λόγγη κ' ἀπὸ νὰ σονιδᾶν ποῦ ἐπάνω ἔγραψε: Ἐνθάδε κείται ἀγνοστος ἥρωας πῆσον ὑπὲρ τοῦ μεγαλοῦ τῆς Πατριδος καὶ τῆς δόξης τῆς λόγγης ταύτης. Ἀλωνία του ἡ μνήμη!!!

Ἀθ. Παπαναστασίου
λοχίας (Πυρ)κοῦ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΠΟΙΤΗΣΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΝ Μ. ΑΣΙΑ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38 φύλλου)

Ε'. Μουσουλμανικὴ ἐκπαίδευσις

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, ἀντιλαμβανομένη τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν ἐκπολιτιστικὸν σκοπὸν τῶν Σχολῶν ἐν τῇ κοινῶνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ, ὄχι μόνον διετήρησε ἀλλὰ συνέτελεσε συνάμα εἰς τὴν βελτίωσιν ὅλων τῶν Μουσουλμανικῶν σχολείων, ἀπανα εἰσπράττειν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστώτος ἐν τῇ ἐκχωρηθείσῃ ζώνῃ.

Τὰ Μουσουλμανικὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης ἐκπαίδευσως τὰ συντηρούμενα ὑπὸ τοῦ πρώην καθεστώτος δι' εἰδικὸν φόρον ἐπιβαλλόμενον ἀναλογικῶς ἐπὶ τῆς Δεκάτης καὶ ἐπὶ τοῦ κτηματικῶν φόρου, ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δι' ἐπιτήρησιν δαπάνας τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὑπὸ τοὺς ἰδίους καὶ κρείττους εἰσὶ δροῦς ἂν καὶ δὲν εἰσπράττει τὸν ἐν λόγῳ ἀναλογικὸν φόρον (καθότι οὗτος, ὡν ἐνυπόθηκος εἰς τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος, ἔναντι δαεινοῦ συναφθέντος ὑπὸ τῆς προκατόχου Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, εἰσπράττειται παρὰ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας).

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις διατηρεῖ ἐν μὲν τῇ πόλει Σμύρνης δύο Μουσουλμανικὰ Γυμνάσια ἀρρένων τε καὶ θηλέων, δύο ἐν Μαγνησίᾳ καὶ Ὀδεμῆσῳ, καὶ τρία Ἱεροσπουδαστῆρια λειτουργοῦντα μέχρι σήμερον εἰς τὰς ἐπαρχίας Μαγνησίας, Θείρων καὶ Ὀδεμῆσουκαὶδαπανᾶς διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν ἐκ τῶν κρατικῶν προσόδων 70 περίπου χιλιάδας λίρας Τουρκίας χαρτίνας ἑτησίως.

Ἄφ' ἑτέρου θέλουσα νὰ διευκολύη καὶ ἐνισχύη τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Μουσουλμάνων διέτηρησε τὸ ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστώτος ἱσχυρὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα καὶ, συμφῶνως πρὸς τὸν διέποντα αὐτὰ νόμον, διαργάνωσεν εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστης ἐπαρχίας ἀνά μίαν ἐκπαιδευτικὴν ἐπιτροπὴν, εἰς δὲ τὰ χωρία καὶ

τὰς συνοικίας τῶν πόλεων, ὅπου ὑπάρχει Μουσουλμανικὴ Σχολή, ἀνά μίαν Σχολικὴν ἐπιτροπὴν, αἵτινες ἀποτελούμενα ἀπὸ Μουσουλμάνους ἐγκρίτους, κανονίζουσι καὶ ἐποπτεύουσι τὰ τῆς ἐκπαίδευσως αὐτῶν, ἐπαβάλλουσι ἐπὶ τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων, συμφῶνως πρὸς τὸ ἱσχυρὸν προηγουμένον σχολικὸν καθεστῶς, ἀνάλογα διὰ τὴν συντήρησιν ἐκάστης σχολικῆς δικαιοῦμα, εἰσπράττομενα τῇ συνδρομῇ τῶν ὀργάνων τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Διὰ τοῦ μέσου τούτου δύναται νὰ θεωρηθῆ ἔξασφαλισθεῖσα καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω διοργανωθείσα καὶ ἡ δημοτικὴ Μουσουλμανικὴ ἐκπαίδευσις.

Πρὸς τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀνέλαβε τὴν συντήρησιν καὶ εἰδικῶς Πολυτεχνικοῦ Σχολεῖου ἐν Σμύρῃ, ἐν τῷ ὀπιῶφ φροῦτῳ καὶ ἐνδιατάττει 210 μουσουλμανοπαῖδες ἀποροὶ καὶ ἀπροστάτευτοι, οἵτινες μορφοῦνται ἐν τῇ Παιδείᾳ καὶ ταῖς Τέχναις, τρέπονται καὶ συντηροῦνται διὰ τῶν προσόδων τῆς Πολιτείας Σμύρνης, δαπανώσης διὰ τὸν σκοπὸν τούτου 36 χιλιάδας χαρτίνας τουρκικῆς λίρας ἑτησίως.

Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐφρόντισε νὰ διοργανώσῃ ἰδιαίτερον ὑπηρεσίαν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Διευθύνσις Μουσουλμανικῶν Ὑπηρεσιῶν», τὸ προσωπικὸν τῆς ὁποίας κατηρτίσθη ἐξ ὑπαλλήλων κατοχῶν τῆς Τουρκικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας, οὕτως ὥστε αἱ Μουσουλμανικαὶ ὑπηρεσίαι δύναται νὰ ἀλλοιωγραφῶσι μετὰ τῆς ἐν λόγῳ ἄρσεως εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ λαμβάνουσι τὰς ἀπαντήσεις τὸν εἰς τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, δυνάμενα οὕτως ἐλευθέρως νὰ συνεννοῶνται καὶ νὰ συζητῶσι τὰς διαφορὰς ὑποθέσεις των μετὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων εἰς γλῶσσαν καὶ διανοητικότητᾳ αὐτῶν τῶν ἰδίων.

ὡς ἐξάγετα ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅλα αἱ Μουσουλμανικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ ὑφιστάμεναι ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστώτος, διετηρήθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν διατηροῦμεναι ἐν τῇ ἐκχωρηθείσῃ διὰ τῆς συντήρησις τῶν Σεβρῶν ζώνῃ, ὑπὸ ἴδιον καὶ καθαρῶς Μουσουλμανικὸν Διοικητικὸν σύστημα, τῇ συνδρομῇ καὶ ἐποπτείᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἥτις πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν, δαπανᾶ ἑτησίως ἐκ τῶν κρατικῶν προσόδων τῆς Πολιτείας Σμύρνης περὶ τὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας (175.000) Ὁ. Λ. Χαρτ., ἥτοι Ἀραγ., δύο ἑκατομμύρια πεντακοσίας χιλιάδας (2.500.000) περίπου, χωρὶς νὰ ἐξασφαλίσῃ πρόσδοτον πνα ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἐπίσης ἀναδημοσιεύομεν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἔχον ὡς ἑξῆς.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΟΥΔΑ

Τὸ βράδυ ποῦ οκεφθίκαμε τοὺς νεκροὺς μὰς βστερα ἀπ' τὴν διήμερον καὶ ἐνδοξο μάχη τοῦ Συντάγματός μας εἶδαμε μὲ λύπη πῶς μόνον οὐ ἔλειπε ἀπ' τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ἀητήτου τάγματός μας.

Ἄπ' τοὺς πολυβολητάς σου ποῦ ζήσανε μάθαινε πῶς σκοτώθηκες. Τὸ ἔξαμα ἄλλως τε πῶς θὰ σκοτονόουσανα σὸν ἥρωας, σὸν παλῆκαρι. Ἐξάμα πῶς ἡ πολεμικὴ σου ζωὴ ὅλο ἡρωϊκῆς πράξεις εἶναι γεμάτη καὶ πῶς ὅλους τοὺς βαθμούς σου σὸν πῆσον τὸν μαχρὸν ἐν τῇ ἰερᾷ ὑποχρέωσι, σὴν τιμὴ τῆς Πατρίδος.

Τὸ βράδυ ποῦ ἔπαυσε ἡ μάχη οἱ δύο ἥρωες ἀδελφοὶ πῆρον με σφιγμένη τὴν καρδίαν τὸν ἥρωα ἀδελφὸν τους, νεκρὸ, γιὰ νὰ τὸν θάψουνε.

Κι' ὁποιος περάσει ἀπ' τὴν μικρὴ κοιλιάδα τοῦ Ἄκιν κοντὰ σὸ κᾶτι δένδρον θὰ δῆ τὸ μνήμα μ' ἕνα σταυρὸ γραμμένον:

Ἐδῶ ἀναπαύεται ὁ ἥρωας Νίκος Καραγιάννης ἐκ Θηβῶν. Ἀνθυπασιότης τοῦ 3ου Πεζικοῦ Συντόμου ποῦ σκοτώθηκε γιὰ τὴν Πατρίδα σὸν ὑψώματα τοῦ Τσοφ Τεκῆ τὴν 7ην Ἰουλίου 1921.

Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ ἐβλεπε μὲ ὑπερηφάνως

ὡς ἐξάγετα ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅλα αἱ Μουσουλμανικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ ὑφιστάμεναι ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστώτος, διετηρήθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν διατηροῦμεναι ἐν τῇ ἐκχωρηθείσῃ διὰ τῆς συντήρησις τῶν Σεβρῶν ζώνῃ, ὑπὸ ἴδιον καὶ καθαρῶς Μουσουλμανικὸν Διοικητικὸν σύστημα, τῇ συνδρομῇ καὶ ἐποπτείᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἥτις πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν, δαπανᾶ ἑτησίως ἐκ τῶν κρατικῶν προσόδων τῆς Πολιτείας Σμύρνης περὶ τὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας (175.000) Ὁ. Λ. Χαρτ., ἥτοι Ἀραγ., δύο ἑκατομμύρια πεντακοσίας χιλιάδας (2.500.000) περίπου, χωρὶς νὰ ἐξασφαλίσῃ πρόσδοτον πνα ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἐπίσης ἀναδημοσιεύομεν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ὅργανα τινὰ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Τύπου, παρασυρθέντα ὑπὸ ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐφιλοξένησαν ἐσθλάως ἀνακριβεῖς τινὰς πληροφορίες, ἀναφορικὰς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Λυποῦμεθα διότι, παρασυρθέντες, ἐγένοντο ἀκούσιως τὸν ὑπερασπιστὰ τῆς ἀποσυρομένης εἰς τὰ βῆθη τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος. Χαίρομεν ὁμως ἐξ ἄλλου καὶ εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀναγράφοντας τὰς ἀνακριβείας, διότι μᾶς παρέσχον τὴν εὐκαιρίαν, ἐν τῇ ὀφειλομένῃ ἀπαντήσῃ ἡμῶν, νὰ ἐμφανίσωμεν ἐνώπιον τοῦ περιστεροῦ Κοινῶν τῆς Κολοσσαίου ἐκπολιτικὸν ἔργον τῆς Ἑλλάδος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἔργον τὸ ὅποῖον οὐδεὶς καλῆς πίστεως ἀνθρώπος, ὅστις διήλθεν ἐκ Σμύρνης δὲν ἀντελήφθη καὶ δὲν διεκήρυξε.

Δὲν θὰ ἐπιχειρήσωμεν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ν' ἀνατρέψωμεν τὰς ἀνακριβείας καὶ συκοφαντίας διὰ λόγων καὶ ἐπιχειρήσεων. Θὰ προτιμήσωμεν τὰ ἔργα καὶ τὰς στατιστικὰς. Γεγονότα καὶ ἀριθμοὺς ἐμφανίζοντας λαμπροτέρων τῶν ὄγκων τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς προηγουμένης Τουρκικῆς Διοικήσεως καὶ τῆς παρούσης Ἑλληνικῆς τοιαύτης.

Ἀθῆναι Δεκέμβριος 1921

ΕΥΧΕΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ἀγαπητὴ μου «Νίκη».

Ἐδῶνχέστερον τὸ νέον ἔτος τοῦ παρελθόντος καὶ σὴν Πόλι.

Διασκομᾶζοντες τὴν πρωτοχρονίαν, εὐχρηθίκαμε τὸν «Λατρευτόν» μὰς μὲ ἕνα ποτηράκι κραοὶ ποῦ μὰς ἐχορήγησε ἡ Πατρίς:

Τὴν ἔς πιούμεε παλληκαρία σὴν ὕγιά τοῦ Στρατηλάτη ποῦ μὰς κάνει λεοντάρια μὰ ματὰ Του πάνω σ' αἰ.

«Σοῦ εὐχόμεθα νὰ ζήσης γιὰ χεῖρα Βασιλῆα ὡς ποῦ τὸν σταυρὸ νὰ στήσης πάνω σὴν Ἄγρᾳ Σορῆς».

ΑΗΜΗΤΡ. ΠΡΑΝΤΑΛΟΣ
ΧΙΥ Μερραρχία. Τ. Τ. 918

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Οι άνδρες του Α' Συντάγματος Πεδινού Πυροβολικού επάνω εις ένα άραμπά ποζάροντες μετά την εορτήν.

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Στό Γραφείο της Πυρ)χίας, ένα πλινθόκτιστο χαμηλό τουρκόσπιτο με μιά μόνον πορτίτσα, που για να μπει οβελία κανείς χρειάζεται να κόμη σουβιδάκια άσκήσεις (να κάμψη δηλαδή τὸ κορμὶ του πρὸς τὰ ἔμπροσ) για να μη ζητήση κατόπιν μπαρτόν ἀπὸ καμιά σάβδα που ἔνδεχόμενον να πάση με τὸ κεφάλι του, μιά σάμπια φασιοδομένη με λάσπη, που μυστήριο να μάθη κανείς την καταγωγή της και τὸ πὸς εὐρέθη σ' αὐτὸ τὸ καλ)χώριον, καίει ἀκατόπαντα γιατί τὸ φοβερό κρῦο που μᾶς στέλνει ὁ ἀπαίσιος βορῆας δὲν παίξει.

Γύρω της κουβεντιάζοντες καθήμεθα, ἐγώ, (ὁ βοηθὸς ἐπιλοχίτου δηλαδή) ὁ ἐπιλοχίας μου, ἕνας λεβέντης που τὸ ἄξιζε να λέγηται μάννα της Πυρ)χίας, ὁ Σιτιστής της Πυρ)χίας μας που σκέπτεται πὸς θὰ μπορούσε αὐριο να μᾶς μαγειρεύση καλλίτερο σουσιτίο, να μᾶς μοιράση τὰ πορτοκάλια, τὸν μακλαβᾶ και τὸ κρασί που μᾶς χορήγησε ἡ γλυκεία μας μεγάλη Πατρίδα για να μᾶς ευχαριστήση ἐπὶ πλέον δὲ να μᾶς μοιράση ἀπὸ 2 ζευγάρια κιάτσες που ἔφροντισε, σὺλλέξασα ἔρανονες, να μᾶς στείλῃ ἡ λατρευτή μας Βασίλισσα, ὁ βοηθὸς Σιτιστοῦ, ἕνας δεκανεὺς που εἶνε ἄδύνατον σὲ κάθε λέξι που θὰ πουν τὰ χεῖλιά του, να μὴν ἔχη τι τὸ ἄστειον, και ὁ βοηθὸς αὐτοῦ τέλος ἕνας διδάσκαλος, μᾶ τέλειος διδάσκαλος που νοσταλγεῖ καθημερινῶς τὴν διδασκαλική του ζωή.

Εἶνε ἡ ὥρα 8 1/2 μ. μ. και παραμονή τῶν Χριστουγέννων. Καθένας μας, ὡς χριστιανὸς ξεύρει βέβαια τι μέρα θ' ἀνατεῖλῃ αὐριο, και με τὴ σειρά διηγείται, για τὰ περασμένα παιδικὰ τὸ χρόνια που κοντὰ εις τὰ ἀγαπημένα του ὄντα, περνοῦσε σάν αὐριο, ἀφελής για τὸ κάθε τί που θὰ συνέβαινε τριγύρω του, με τὴς παιδικῆς τρελλῆς ἐκείνης χαρῆς, που αἰσθάνεται κάθε χριστιανόπαιδο όταν πλησιάζουσι τέτοιες γιορτές.

Στοῦ καθενὸς τὸ πρόσωπο διαγράφεται μιά ἐξαιρετικὴ μελαγχολία και σ' τὴν κάθε γλυκεία ἀνάμνησι ἀφίνει να βγῇ ἕνας ὑπόκοφος στεναγμὸς εὐρισκόμενος μακριὰ ἀπὸ τοὺς δειχῶς του, μακριὰ ἀπὸ τὰς διασκεδάσεις που θὰ ἔδοκιμαζε αὐτῆς τὴς ἡμέρας, περιήφανος ὅμως και γελαστός όταν αἰσθάνεται τὴν θέσι του, όταν σκέπτεται ὅτι ἐκπληροῖ τὴς Πατρίδος ἐντολίας.

Μὰ δὲν μείναιμε και πολλή ὥρα σκεπτόμενοι για τὰ περασμένα μας διότι ὁ Μαργαρίτης μας ὁ διαβολεμένος αὐτὸς πυρ)χίας που μᾶς διασκεδάσε σ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἐκστρατεία, δὲν τοῦ ξέρουμε και ἄποψε να διοργανώση παρὰ και να τρέξῃ σ' ὅλα τὰ στοιχεῖα τὴς Πυρ)χίας και διασκεδάσει τοὺς πυρ)χίας ἔφθασε με μιά μεγάλη τενεκεδένια μουζούκια

με τὸ «καλὴν ἐσπέραν ἄρχοντες ἂν εἶνε ὀριζόμενος Χριστοῦ τὴν Θεῖαν Γέννησιν κ.τ.λ. Βέβαια εἶνε τὰ κάλλαντα ἀπόψε και μᾶς θυμίζουν τὰ παιδικὰ μας χρόνια.

Θὰ περάσωμεν λοιπὸν και φέτος τὰς εορτὰς μακριὰ ἀπὸ τοὺς δικούς μας! Ἄς εἶνε βέβαια ὅμως, ὅσον οἱ δικοὶ μας, τὸσον και ὅλη ἡ ἐκεῖ Ἑλλάς δὲι θὰ περάσωμεν εὐχάριστα τὴς γιορτῆς, στήν πρώτη γραμμὴ που βρισκόμεθα, διασκεδάζοντες με τὰ ὅπλα μας.

Ἐπερήφανοι δὲ διότι ὑποστηρίζοντες τὰ δίκαια τὴς Μεγάλῃς μας Ἑλλάδος θὰ εἴμεθα πάντοτε πιστοὶ φρουροὶ, ἀναμεινοντες μετά τὴν ἀναγνώρισιν τῶν εὐγενῶν τῆς Ἰδανικῶν, τὴν φωνὴν αὐτῆς που θὰ μᾶς πῇ:

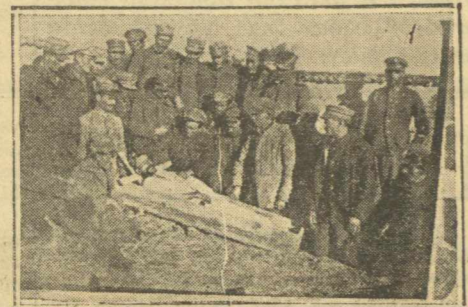
«Συνεπληρώσατε με τὸσους θυμᾶμβους τὰς πολεμικὰς μου ἐντολὰς!

Πορευθήτε τώρα να συμπληρώσητε με θυμᾶμβους και τὰς εἰρηνικὰς ἐργασίας Σας.

Πίσσας Θ.

Β' Μοῖρα Σκόντα 1η Πυρ)χία Τ.Τ. 906

ΑΘΑΝΑΤΟΙ [ΝΕΚΡΟΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΝΤΟΒΑΚΟΣ

Λοχίας του 27ου Πεζ. Συντάγματος, του Λόχου (Πεσὼν κατὰ τὰς μάχας του Σαγγαρίου τὴν 16 Αὐγούστου 1921)

Η «ΝΙΚΗ» εὐχαρίστως θέλει δημοσιεύσει πᾶσαν ἐπιστολήν προερχομένην ἐκ τοῦ μετώπου και ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἡρωϊσμοὺς και τὴν ἐν γένει πολεμικὴν ζωὴν τῶν γιγαντομάχων μας.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΣΑ'Ι

Ἦτο ἡ 10 Ἰουλίου 1921 και ὥρα 3 1/2 πρωινὴ και ἠκούσαμεν ἐν σφύριγμα τοῦ ἐπιλοχίου του Λόχου μας και διετάχθημεν να ἐγερθῶμεν και να παραλάβωμεν μετ' ἡμῶν ὄπλο, παλάσκας, σακκίδια με ἄρτον και ὑδροδοχεῖα με νερό, να σχηματίσωμεν τετράδας με τὰς ἐνωμοτίας κατ' ἀνδρα εἰς παρατάξιν.

Δὲν ἤρρηος τοῦτο να γίνη και ἐν διαστήματι ἑνὸς τετάρτου ἦσαν ὅλα ἐν τάξει. Περὶ τὴν ἄην ἀκριβῶς ἐγένεν ἡ ἐκκίνησις με κατεύθυνσιν πρὸς τὸ χωρίον Μιχαήλ Ν. Α. τοῦ Ἀφόν Καραχισσάρ. Περὶ τὴν ὄην ὥραν ἐφθάναμε πλεῖστον τῶν ὑψωμάτων του χωρίου και μετ' ὀλίγον ἐδέχθησαν οἱ ἀνιχνευταὶ μας τὰ πρῶτα πυρὰ. Τότε διετάχθημεν και ἡμεῖς τὸν κατάλληλον σχηματισμὸν τὴς παρατάξεως μάχης.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μάχη ἐγενικεύθη και οἱ στρατιῶταί μας ἀκράτητοι τώρα και με ἐφ' ὄπλου λόγῃν ὀρθοῦν πρὸς τὰς κορυφογραμμὰς διὰ να ἐκτοπίσωσι τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν, ὅστις ἔχει χάσει τὸ ἥδικόν του και ὑποχωρεῖ τροχάδην πρὸς τὸ Τσαῖ και μᾶς βάλλει ἀπὸ χιλιῶν μέτρων. Ἡ διμοῖρία μου ὅμως ἐμάχητο ἐπὶ ἐδάφους ὀμαλοῦ και ἐντελῶς ἀποκεκαλυμμένον και ἐπρεπε να καταλάβωμεν τὴν ἀπέναντι μας κορυφογραμμὴν, ἡ ὁποία κατελήτο ἀκόμη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶπα εἰς στρατιῶτη τὴς ἐνωμοτίας μου ὀπλοβολητὴν να προχωρήσῃ ὀλίγον ἔμπροσς και να βάλλῃ πυρὰ πολυβόλου κατὰ τὴς ἀπέναντι κορυφογραμμῆς με κλεισισοκόπιον μάχης.

Αὐτὸ και ἐγένε, κατόπιν δὲ διὰ ἀλμάτων και ὑπὸ τὰ δραστικὰ πυρὰ του ἐχθροῦ καταλάβωμεν τὴν κορυφογραμμὴν του ἐχθροῦ ὑποχωροῦντος. Ὅταν ὅμως ἀνήλθομεν ἐπ' αὐτῆς και καταλάβωμεν θέσεις ἀναμονῆς ἐρχεται ἕνας στρατιῶτης και μου λέγει ὅτι ἐρονεούθη ἕνας δεκανεὺς τὴς διμοῖρίας μας τὸν ῥῆστήρα που εὐρίσκειται και μου ἔδειξε τὸ μέρος, πράγματι ἐπῆγα ἐκεῖ και τὸν εἶδον και ἡτὸ ὁ δεκανεὺς Ἀσημάκης Ἰωάννης ἐκ τοῦ χωρίου Κουρτσάουσι τὴς Μεσοσηνίας, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶχα καιρὸν τὸν ἠσπᾶσθην εἰς τὸ μέτωπον και εἶπα: «Θεὸς μου συγκώρησέ τον» περὶ τὴν 13ην ὥραν ἀφοῦ και διὰ δραστικῶν πυρῶν του ὀρειβατικοῦ μας πυροβολικοῦ ἀπεμακρύνωμεν τὰ ὑπολείμματα του Κεμάλ διετάχθημεν να ἐπανεέλθωμεν εἰς τὰς προτέρας ἐπιχειρήσεις με ἀπολείας μηδανίας ἀπέναντι ἐκείνων τὰς ὁποίας εἶχον τὰ ὑποχωροῦντα πρὸς τὸ Τσαῖ ζεῦμπέκια, όταν δὲ συνετάχθημεν διὰ να φύγωμεν καλτοὶ κατάκοποι ἀπὸ τὴν μάχην, ἐφάλαμεν τὸ ἔξης ἄσμα:

«Γυρνοῦμε ἀπὸ τὴ μάχη δοξασμένοι
Γυρνοῦμε νικηταὶ ἀπ' τὴ φωτιά
Μὲ τὴν σημαῖαν περιήφανα ἀλωμένη
Γεμάτοι ὄλο φῶς και λεβεντιά.»

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν καταυλισμὸν μας, ἐπήραμεν τὸ ἐσπερινὸν μας σουσιτίον και μετὰ τὸ προσκλητήριον κατεκλιθήμεν με τὴν συνειδησιν ἀναπαυμένην ὅτι ἐκτελέσαμεν ἄλλην μίαν φορὰν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα και τὸν Βασίλεα καθήκον μας. Τὴν ἐπομένην μετέβην εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγαπητοῦ μου συναδέλφου και γενναίου μου συμπολεμιστοῦ δεκανεὸς Ἀσημάκη Ἰωάννου και ἀφοῦ ἐκόμισα στέφανον ἐξ ἀνθέων Μικρασιατικῆς γῆς κατέθεσα αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τάφου του προσφωνῶν δι' ὀλίγων ὡς ἔξης:

«Ἀγαπητέ μου συνάδελφε και γενναῖο συμπολεμιστά, εὐρισκόμενος σήμερον ἐν τῷ τάφῳ ἀποχαριετῆς Πατρίδα, Βασίλεα και συναδέλφους. Μὴ σὲ λυπεῖ ὅμως ὁ θάνατός σου διότι αὐτὸ τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον ἐθυσίασες εἰς τὸν βῆμον τὴς Πατρίδος θὰ τὸ ὑπερασπίσωμεν ἡμεῖς οἱ συνάδελφοί σου ὅστινες θὰ εὐρισκόμεθα ἀκοιμητοὶ φρουροὶ τὰς Πατρίδος ἡμέραν τε και νύκτα. Αἰωνία σου ἡ μνήμη και γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.»

Ἀλέξιος Νταϊκῆκης δεκανεὺς
11ον Σ. Π. 2ος Λόχος Τ. Τ. 929

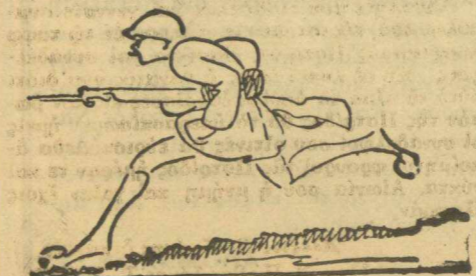
ΕΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΑΓΓΑΡΙΟΝ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

Ἀγαπητὴ «Νίκη»

Τὴν 11ην Ἰουνίου 1921 και περὶ ὥραν 3ην πρωινὴν, περὶ τοὺς 2—3000 Τούρκοι ἐπετέθησαν κατὰ τὴς Νικομηδείας πρὸς κατάληψιν ταύτης ἀντὶ πάσης θυσίας, ὡς διεπιστώθη τούτο ἐκ τῶν διαταγῆς εὐρεθείσας ἐπὶ φονευθέντος τούρκου ἀξιωματικοῦ. Ἡ δὲμητὼν ἦτο πράγματι ἀκάθεκτος, πρὸ τὴς ὁποίας οἱ δύο λόχοι τοῦ 47ου Συντος, οἵτινες εἶχον τὴν προκάλυσιν πρὸς τὸ μέρος τὴς ἐπιθέσεως, δὲν ἠδυνήθησαν να κρατηθῶσι εἰς τὰς θέσεις των, ἀλλὰ ἀφήσαντες ὁ μὲν 10ος Λόχος τὸν Διοικητὴν του Ἀνθ)γὸν Γουμέλην φονευθέντα και πολλοὺς ὑπαξιωματικούς και στρατιῶτας, ὁ δὲ 11ος πολλοὺς ὀπλίτας των, ὑπεχώρησαν πρὸς τὴν πόλιν ἐγκαταλείψαντες καθ' ὄδον πολλοὺς τραυματίας. Κατὰ τὴν κρίσιμον ὁμως ταύτην στιγμὴν τὴς μάχης διαταχθεὶς ὁ 12ος Λόχος ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων εὐρισκομένου ἐχθροῦ ἀκάθεκτος ὡς λαίλαψ και ἀδιαφορῶν διὰ τὰς δόξαν βροχῆς ἐρχομένης σφαιρας και δρόδας του ἐχθροῦ καταδιώκει τούτον και τὸν ἀναγκάζει ν' ἀνέλθῃ και πάλιν εἰς τὰ εἰς ἀπόστασιν 1500 μέτρων εὐρισκόμενα ὑψώματα. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ προσελθὼν και ὁ 6ος Λόχος, ἀναλαμβάνουσι ἀμφοτέρωι οἱ Λόχοι ἐπίθεσιν και ἐκδιώκουσι τὸν ἐχθρὸν τελείως ἐκ τῶν περὶ τὴς Νικομηδείας, καθ' ἣν στιγμὴν ἐνεφανίσθησαν μακρόθεν και τὰ πρῶτα τμήματα τὴς περρωτῆς ΧΙ Μεραρχίας. Ὁ ἐχθρὸς ὑποχωρὼν ἀφήκεν πολλοὺς νεκροὺς και τραυματίας σὸς πεδῖον τὴς μάχης. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀρκετὰς ἀπολείας, τρεῖς ἀξιωματικούς και 75 ὀπλίτας ἐκτός μάχης.

Τ.Τ. 919 τῇ 2ῃ Δεκεμβρίου 1921.
Α. Μιχαηλίδης
47ον Σύν)μα Πεζικοῦ
I Πολυβολοχία

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Κατὰ τὴν 7 1/2 πρωινὴν ὥραν ἡ Πυροβολοχία διένειμε τὸ πρωῖνον ρόφημα μετὰ γλυκίσματος και κονιάκ.

Ἦλθεν ἡ ἐνδεκάτη ὥρα ὅθεν πάντες προετοιμάζοντο διὰ τὴν διανομὴν τοῦ σουσιτίου, και τὴν 11 1/2 συνεγενετρώθη ἡ Πυροβολοχία εἰς τὰ μαγειρεία, τῇ φροντίδι τῶν ὀργάνων τὴς ὑπηρεσίας. Ἡ διανομὴ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀρχίσει ὅτε ἀφίχθη ὁ Διοικητὴς τὴς Πυροβολοχίας λοχαγὸς κ. Παπασταθόπουλος Νικόλαος μετὰ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Γιαννοπούλου Σπ., εὐχηθέντες καταλήλως τὸ προσωπικὸν τὴς πυροβολοχίας των. Τέλος ἤρχισεν ἡ διανομὴ τοῦ σουσιτίου «ροσπίφ μετ' ἀναλόγου οἴνου, γλυκίσματος (μακλαβᾶ) και ἀπὸ ἑνα μῆ-

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

Τούρκοι αἰχμάλωτοι παρασκευάζουσι τὸ σουσιτίον των.

λων. Ἐπίσης δὲ διένειμεν ἡ Πυροβολοχία κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπὸ ἑνα ζευγὸς καλτῶν μαλλίνων, γνωρίσασα εἰς τοὺς πυροβολητὰς ὅτι προέρχεται ἐκ τὴς Α. Μ. τὴς Βασιλίσσης. Ἀπερίγραπτος ἡ χαρὰ τῶν πυροβολητῶν ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐκ τοῦ καλοῦ σουσιτίου, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐπὶ περισσότερον ἐκ τοῦ δώρου τὴς Α. Μ. τὴς Βασιλίσσης. Ἡ διανομὴ τοῦ σουσιτίου τελείωσε τὴν 12 ὥραν ὅτε οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ μας μετέβησαν εἰς τὴν κατοικίαν των (πολεμικὸν ἀμπρί). Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς και τὸ μέρος τῶν οἰκημάτων μας (ἀμπρίων) δὲν ἐπέτρεπε τὴν συγκέντρωσιν τὴς πυροβολοχίας εἰς ἑν μέρος, ἐχωρίσθημεν εἰς δύο. Οἱ μὲν τοῦ 1ου οὐλαμοῦ εἰς τὸ ἀμπρί τοῦ 2ου Στοιχείου οἱ δὲ τοῦ 2ου οὐλαμοῦ εἰς τὸ 4ου Στοιχείου.

— Ἡ τράπεζά μας.

Ὡς τράπεζαν μετεχειρίσθημεν δύο σάβδα θέσαντες εἰς τὰ 2 ἄκρα αὐτῶν 2 ζυγοὺς και ὡς τραπεζομάνδουλον ἀνάλογα ἀντίσκηνα. Ἄμα δὲ τῇ συγκέντρωσιν τῶν πυροβολητῶν εἰς τὴν τράπεζαν ἐφάλαμεν τὸ ἀπολυτικὸν τὴς ἡμέρας « Ἡ γέννησις σου Χριστέ... » ὁπότε ἤρχισεν και τὸ φαγητόν.

Ὅταν δὲ πάντες ἔφαγον, ἠγέρθη ὁ δεκανεὺς βολῆς Παπαδέας Θ. ἔχων ἀνά χειρῶς τρία κύπελλα, ἅπαν εἶχον ἀπ' ὀλίγων ὀλων, ἕκαστον, λέγων, «παιδιὰ αὐτὰ θὰ τὰ πιῶμε, τὸ μὲν πρῶτον εἰς ὑγείαν τὴς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας, τὸ δεύτερον εἰς ὑγείαν τοῦ ἐνδόξου Ἑλλήν. Στρατοῦ, και τὸ τρίτον εἰς ὑγείαν τοῦ ἀγαπητοῦ μας λοχαγοῦ Παπασταθόπουλου Νικ., ὅθεν πάντες ἐδέχθησαν μετὰ χαροκορημάτων και ζητωκραυγῶν.

Ὁ ἄνω δεκανεὺς διεβίβασε τὸ κύπελλον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ 1ου στοιχείου δεκ. Νεροκαδάκην Κωνσταντῖνον δεχθεὶς αὐτὸ μετὰ χαρᾶς και τραγουδῶν «τοῦ ἀετοῦ ὁ γυῖός... » οὗτος δὲ τὸ διεβίβασεν εἰς ἄλλον και οὕτω καθεξῆς. Ἠρχισεν ἡ διασκεδάσις εἰς τὸ ἀμπρί μέχρι τὴς 3 μ. μ. ὁπότε ἐξῆλθε και ὁ βασιλεὺς τὴς ἡμέρας (ἦλιος).

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Μέτωπον, Γυννάρις

Ζαχαρούλα μ' Ζαχαρουδιαβίτη μ'

Γειά σ' κι αντίο! Σι φλώ περιπαθώς, οι φλώ τουσούτου δσουν ούδεις φιλάργυρους ήγάπησι τούν πλούτου! Ναί ούρε πλάκι μ' πάντα οι σκέφτουμι κι πάντα σ' έχου στού νού μ' κι δέν σ' αλήσιμονώ μάϊδι δτανις κοιμάμι. 'Ιού εσει τού τζιέρι μ' κι σ' έχου φρουτουγραφισμένη κι σταματωμένη μέσα στά φυλλονκάρδια μ'. Προχτές είχαμι πλί μ' μί το 'Τσέτιδες ίένα μικρουπανηγύ'. Το ' τρίψαμι μαθές τά μούτρα κι το' αλλάξαμι τούν άδόξαστου, το' κνάμι κι ξιράσανι καρικλουπόδαρα! 'Ηρθανι μαθές διά νυχτός νά μίς ξαφνιάσουνι. Νομίσανι δτ' κοιμάσασι μά ήμεις καθόμασι άγρυπνοι κι παραφυλάγαμι. Μόλις τού λπόν ξικαμπίσανι το' άρχίζουμι στού ντουφεκιδ'. Μπάμ κι μπούμ κι μπόμ π' χάσανι τού νούμιρου τή δικάρας. 'Όσου νά πάρουμι τήν άνάσα μας είχανι φύγ' ιλαύνοντας από ρυτήρους. Δέν χάνουμι κινδ βγαίνουμι άπ' τού χαράκουμα κι το' πέρνονυμι στού κοντά φνάζοντας;

— Σταθήτι ούρε άφαλουκουμένοι! — Σταθήτι ούρε μουνάνιροι!

'Αχ! Ζαχαρούλα μ' νά το' δής πινώς τρέμανι κι σπαρταράγανι. Είχανι μιά πείνα π' δέν γλέπανι μπρουστά το'. Το' δώκαμι κίφάγανι κι στάθηρι ή ψυχούλα το'! Μας λιέγανι ούρε πλάκι μ' δτ' αυτός ού άφαλους ού Κεμάλης δέν το' διν νά φάν' παρά μουναχά βρασμένου κολαμπόκι λές κι είνε γουρνόπλα! Διγνέψανι, λιγνέψανι άπου τήν άμασία κι γινήχανι σάν νηλιγραφέλλι, νά το' γλιέψ κι νά σ' ραγίξ' ή καρδιά... 'Αμ' ήμεις δά τρώμι ιδώ στού μέτουπου κι παρατρώμι ούρη Ζαχαρού μ'. 'Ιέχουμι μαθές τού πάσα ίένα, δέ μίς λείπ' τίποτις. 'Η κουραμάνα είν' μπόλικη κι τού καζάνι βράξ' πρού κι δειλινό κι σκουρπάει μουσκουβουλές. Κι καπνό ίέχουμι μπόλικου κι κουνιάκι γιά νά ζιστινόμασι κι νά στυλώνη ή καρδούλα μας. Ούτε στού στίτι μας μαθές δέν τά είχαμι ούλα αούτονα. 'Ινώ αούτονοι οι Κεμάλιδες νηστεύουμι κ' έχουμι ούλουένα Σαρακουσι κι Καθαρά Δευτέρα! Φτάσανι ούρε πλί μ' οι κουρούνηδες νά τρών' χορτάρια, νά βουσι άνι σάν τά πρόβατα!... 'Αν σίσης κανενός Τσέτη τή κοιλιά θά βρής μέσα καθαρόν άερα!...

Γι' αούτο ούρε πλί μ', Ζαχαρού, μη στενοχορηγίσι. Θά το' πιτώσουμι γρήγορις, θά το' δώκουμι νά φίν ούβίδες νά χουρτάσουνι! Και τότενις θά σουρθου κι γώ πίσου νικητής κι ντροπιούχους!

Τούτα κι μένου Ζαχαρούλα μ'. Τέτιρουν μηδέν.

Σι φλώ περιπαθώς Ού σός λατος Μήτρους Καρφουτιάς

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Σάββατον 8 'Ιανουαρίου. 'Ο Πάπας Βενέδικτος ΙΕ' πνέει τά λείψαθια. Γίνεταί λόγος περί τοϋ πιθανού άντικαταστάτου του τού συγκεντρούντας τάς μεγαλειέτας έλπίδας.

Κυριακή 9 'Ιανουαρίου. 'Απέθανεν ο Πάπας και ή 'Ιταλική Κυβέρνησις εκήρυξεν εθνικόν πένθος.

Δευτέρα 10 'Ιανουαρίου. 'Αγγέλλεται ότι ή διάσκεψις διά τού 'Ανατολικόν ζήτημα, θά συνέλθη περί τά τέλη Φεβρουαρίου.

Τρίτη 11 'Ιανουαρίου. 'Εξακολουθοϋν έν Λονδίνο αι διαπραγματεύσεις τοϋ κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως διά τήν σύναψιν δανείου και διαφεύδεται ή φήμη τής επανάδου τοϋ κ. Γούναρη δι' όλιγοήμερον διαμονήν έν 'Αθήναις.

'Ο κ. Ι. Θ., ΧΙ 'Απόσπασμα Τηλεγραφητών, Τ.Τ. 903, μάς περιγράφει πώς γιά νά φύγη από τήν έδρα τού τάγματός του και νά πάη νά έπισκεφθί ένα παλαιό του φίλο πού ήσαν στα φυλάκια τού ά' λόχου, άπάνω σένα βουναλάκι 3-4 ώρας μακρυνά και γυρίζοντας νάβρη στο δρόμο έναν άλλο φίλον του τόν Πετούση, πού τόν εκράτησε διά κουβέντα, έχασε τó βραδυνό του σουσώτιο, ηύρε τó καζάνι άναποδογυρισμένο και τή φακή τελειωμένη!!! 'Ετοι εκοιμήθηκε νησιτικός, έμαθεν όμως από τούς φίλους του ότι ή «Σύνοχη» είνε περιζήτητη στο μέτωπο. Μ' αούτη περνανε πολλές ώρες, αλλά καμμιά φορά μένοννε καί... άπένταροι. Γιατί; Διού ή «Σύνοχη» έχει διαβολικές εικόνες, καβαλλιστικούς αριθμούς και σάν τράπουλα πού είνε εχει και τά θύματά της.

'Από τó Κάϊρον ό ένθουσιώδης κ. Νίκος Θ. 'Ασημακόπουλος μάς άποστέλλει έπιστολήν άπευθυνομένην πρós τόν τραυματιαν έξεαδελφόν του κ. Θεόδωρον 'Ασημακόπουλον, πλήρη από πόνον πατριωτικόν και άφοσίωσιν πρós τά ιδανικά τής Πατρίδος και τó πρόσωπον τού Βασιλέως.

'Ο κ. 'Αθαν. Σαβερλής, τραυματίας τού Ταμπούρ 'Ογλού, μάς άποστέλλει μακροτάτην περιγραφήν διαφόρων μαχών καιτά τάς όποιás άπεδείχθη ή άπαραμιλλος γενναιότης τών άξιωματικών μας, ή υπεράνθρωπος άντοχή τών στρατιωτών και ό ακατάβλητος ήρωϊσμός τών μαχητών μας.

'Ο κ. Μιχαήλ Χ., τής ΧΙΙ 'Ημιλαρχίας, Τ.Τ. 925, μάς άποστέλλει ένθουσιώδες ποίημα ιστοροϋν τήν εκοιρατίαν τής Μ. 'Ασίας. 'Αρχεται από τής 4ης Μαρτίου παρελ. έτους και καταλήγει μέχρι τών τελευταίων πρò τού Σαγαρίου μαχών.

'Ο κ. 'Ιω. Διακάνος, λοχίας τού 35ου πεζικού συντάγματος 2ου λόχου IV Μεραρχίας, Τ.Τ. 929, καταγόμενος εκ Σπάρτης, μάς στέλει ώραιαν περιγραφήν τών νικηφόρων μαχών τής 4ης Μεραρχίας υπό τόν ύποστράτηγον κ. Δημαρίαν. 'Η Μεραρχία, έξορμήσασα εκ Καρακογιού πρò τó Καρα Χισάφ, τόν 'Ιούνιον τοϋ 1921, συνέτριψε τόν πρò αούτης έχθρον, όπου και άν τον συνήντησε και προήλαυσε πάντοτε άσυγκράτητος και νικηφόρος. Κατέλαβε πλείστας όχρράς θέσεις, συνέλαβε αιχμαλώτους και λάφυρα. Οι εϋζωνοι και οι όπλιται επέδειξαν πρωτοφανή δρημητικότητα και άνδρείαν. Οι άξιωματικοί έπολέμησαν πάντες γενναίως.

Οι κ. κ. Μιχ. Χορμόβας και Α. Π., Τ.Τ. 907, 34ου πεζικού συντάγματος, μάς γράφουν παραστατικóτατα τάς περιπετειάς των επί τών κορυφών τού Τοάλ Ντάγ, όπου έμειναν επ' άρκυτόν θεοηστικοί αλλά πάντα πιστοί στήν Πατρίδα, πάντα άγρυπνοι φρουροί, πάντα γενναίοι άντίπαλοι πρò τού έχθρου!...

'Ο κ. 'Αθαν. Κιλινιάτης, ύποδεκανεύς νοσοκόμος V γ' όρειβατικού χειρουργείου, Τ.Τ. 927, μάς στέλει ένα θερμόν και λυρικότατον άποχαιρετιστήριον πρós τόν δεκανέα Γ. Καρράν, 12ου συντάγματος 7ου λοχου III Μεραρχίας, Τ.Τ. 915, πού έπεσεν ήρωϊκώς μαχόμενος εις τούς πέραν τού Σαγαρίου λόφους.

'Ο κ. 'Η'ίας Τσιολάνος, στρατιώτης 35ου πεζικού συντάγματος 5ου λόχου, Τ.Τ. 929, μάς στέλει ώραιον και ένθουσιώδες ποίημα ύπερ

Κους Κους Κωστ. Τζιμ. Τ.Τ. 924.—'Αλεξ. Νταϊκ. Δεκανέα. Τ.Τ. 929.—'Ηλ. Γκόν. Λοχίαν Τ.Τ. 932.—'Ιωαν. Διάσκων Τ.Τ. 911.—Ε. Μ. Τ.Τ. 907.—'Αημ. Παπαναστ. Λοχίαν Τ.Τ. 932.—Ι. Θεοφιλ. Τ.Τ. 906.—Χ. Βασιλ. Τ.Τ. 926.—Γ. Μπαϊγκ. Λοχαγόν Τ.Τ. 907.—Σ. 'Α σεν. Τ.Τ. 904.—Γερασιμ. Βουτοάν. Τ.Τ. 907.—Α. Δημητρε. Σμύρνην.—Δ. Λικουροπ. Δεκανέα Τ.Τ. 915.—Νικολ. Β. Βελίο. Δεκανέα 'Αθήνας.—Ν. Δέλιον Τ.Τ. 915.—'Ασημ. Τσακιρ. Ένωματάρχην Τ.Τ. 904.—Κ. Φλογερ. Λοχίαν Τ.Τ. 915.—Κ. Σουμπ. Τ.Τ. 904.—'Ιωαν. Κατζέλ. Τ.Τ. 903.—'Αημ. Πραντάλ. Τ.Τ. 918.—Χαρ. Καρυστ. Λοχίαν Τ.Τ. 929.—'Αημ. 'Ιμβρ. Τ.Τ. 901.—Λυσανδρ. Μπερούκ. Λοχίαν Τ.Τ. 926.—Κ. Παππακλ. Λοχίαν Τ.Τ. 927.—Θ. Δηβ. Ποχ. Τ.Τ. 904.—Κ. Σμαραγ. Τ.Τ. 911.—Χρηστ. Λαγόν Λοχίαν Τ.Τ. 915.—Χρον. Νάσην Τ.Τ. 930.—Βασίλ. Κοκορ. Τ.Τ. 903. 'Ελήφθησαν άποσταλέντα χειρόγραφα, περιγραφαι, νεκρολογίαι κ.τ.λ. κ.τ.λ.—Κον Δ. Πορτο. Τ.Τ. 927. Θά δημοσιευθί ή εικόν τού ήρωος Διαμαντόγλου.—Κον Δημ. Βιοβ. Λοχαγόν Τ.Τ. 915. 'Ελήφθη συνδρομή σας. Χίλια εύχαριστώ.—Κον Α. Α. Μπετζ Τ.Τ. 902.—Κον 'Αθαν. Μιχαήλ. Τ.Τ. 919. 'Ελήφθησαν έπιστολαι σας.—Κον 'Ιωαν. Μελιδων. Τ.Τ. 911. 'Ελήφθη έπιστολή σας. Θά γράψωμεν επί τού ζητήματος πού αναφέρετε.—Κους Κους 'Αθ. Τζιτζ. Λοχίαν Τ.Τ. 903.—Εϋθνμ. Παπαδ. Επιλοχίαν. Τ.Τ. 908.—Μαν. Μαζαρ. Λοχίαν. Τ.Τ. 927.—Σ. Σωτηρ. Λοχίαν Τ.Τ. 934.—'Αημ. Γεροντοπ. 'Ανθυπολ. Τ.Τ. 903.—Γεωργ. Μαργαρ. Τ.Τ. 906.—Α. Νικολοπ. Τ.Τ. 922.—Α. Νταϊκ. Δεκανέα Τ.Τ. 929.—Γεωργ. Σουροπ. Δεκανέα Τ.Τ. 929.—Νικολ. Κόστ. Δεκανέα Τ.Τ. 903.—Εϋστ. Διάκου Τ.Τ. 908.—Νικ. Λύγουσι. Τ.Τ. 904.—Π. Βεργεσ. Τ.Τ. 904.—Θεοδ. Μαρσα.—Τ.Τ. 904.—Θ. Π. Παππαθ. 'Υπολοχ. Τ.Τ. 903.

του 'Μεγαλειου της Πατρίδος', ην ύμνει με φαντασίαν όχι όλιγην.

'Ο κ. Κ. Θ. Τζίμας, τής Ι Μοίρας βαρέως πυροβολικού, Τ.Τ. 924, μάς στέλει ύπεροχόν και ποιητικώτατην νεκρολογίαν ύπερ τού έξεαδελφου του Κ. Μιχοπούλου, δεκανέως, πεσόντος ήρωϊκώς έν Ταμπούρ 'Ογλού. Είς τόν ίδιον αφιερώνει και έπιτυχές ποιημάτιον...

'Ο κ. Α. Παπανικολάου, λοχίας εϋζώνων, μάς γράφει με ένθουσιασμόν διά τήν «Νικη», τήν άχώριστον ούντροφον παντός πολεμιστού, και μάς εσωκλείει και ώραιαν ιστορίαν συμβοίαν εις τó τάγμα του, εις τó όποιον έχου συγκεντρωθί τά λεβεντόπαιδα τής 'Ηπείρου!...

'Ο κ. Χ. Κ. 'Αλεξόπουλος, δεκανεύς III Β' Μοίρας όρειβατικού πυροβολικού 1ης πυροβολαρχίας, Τ.Τ. 915, μάς γράφει με άρκυτή χάρι τήν ιστορία ενός Τούρκου αυτομόλου πού βρήκε τόσες περιπαιχσεις μεταξυ τών γενναίων 'Ελλήνων φανταρων.

'Ο κ. Γεώργ. Κωτσόπουλος, στρατιώτης 'Εμπέδου Α' Σώματος Στρατού 9ου λόχου, Τ.Τ. 940α, μάς στέλει μίαν λεπτομερή και έπιτυχεστατην περιγραφην των ετοιμασιών τού στρατού διά τήν επίθεσην, τής άνυπομονησίας τών στρατιωτών, τού τρόμου τών Τούρκων, τού πανηγυρισμού γιά τή γιορτή τού Στρατηλάτη Βασιλέα και τέλος τού ένθουσιασμού τού στρατού, σάν άκουσε πώς ή επίθεσις θά γίνη με επί κεφαλής τού στρατού τόν διαφνοστεφή Κωνσταντίνο!...

'Ο κ. Α. Πάπης, λοχίας 51ου συντάγματος πεζικού 1ου λόχου, μάς στέλει τόν ώραιον πραγματι επικήδειον, τόν όποιον έξεφώνησεν ό λοχαγός κ. Βασίλ. Κερατάλης, τής 'Ανεξαρτήτου Μεραρχίας, κατά τó μνημόσυνον τού τελεσθέν τήν 10(12)21 ύπερ τών ένδόξως πεσόντων ήρώων άξιωματικών και όπλιτών τής 'Ανεξαρτήτου Μεραρχίας έν τή μάχη τού Σιντιλ-Γαζή.